

Ύστερον ἀπὸ τοιαύτην ἀφαίρεσιν ἄς μὴν τοὺς κρίνωμεν ἐκ τῆς πρώτης, ἐκ φόβου μήπως τοὺς ἀδικήσωμεν. Οὐχ ἤτον συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν βαθύφωνον καὶ τὸν βαρύτερον, διὰ τὴν ὡραίαν μελωδικὴν φωνὴν των, ὡς καὶ τὴν ἀφρόσαρκον Germaine.

Τὰ Κόλυβα τοῦ Ἀχιλλέως Παράσχου εἶναι τὰ κόλυβα τοῦ Μαίτου του.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΛΙΝΟΣ.

Ἐστῆς μεγάλης Βρεττανίας τὸ γνωστὸν ξενοδοχεῖον Ἐπροσκάλεσε εἰς γεῦμα ὁ στρατάρχης τῆς εἰρήνης. Τῶν δυνάμεων τοὺς πρέσβεις δι' ἐξόδων του ἰδίων, βίς ἀπόδειξιν τῆς τόσης πρὸς αὐτοὺς εὐγνωμοσύνης. Τί τραπέζι! . . . στολισμένο ἀπὸ κάθε φαγητό, φρούτα ντόπια, φρούτα ξένα, καὶ κρασιά ὡς ἑκατό.

Καὶ ἀνάμεσα ἰστοὺς πρέσβεις ὅπως λάμπει τὸ φεγγάρι Ἐλαμπε καὶ ὁ Κουμουνδούρος, καὶ ἀπ' τὸ ἓνα του πλευροῦ Σὰν πιστός του δορυφόρος ἐκαμάρωνε μὲ χάρι Ὁ παρὼν εἰς ὅλα Βλάχος μὲ τὸ νέο του σταυρό. Καὶ οἱ πρέσβεις τῆς Εὐρώπης δεξιά καὶ ἀριστερά Ἐγλεντοῦσαν καὶ τοὺς δύο, ὅπου ἦταν μιὰ χαρά.

Δέκα ἔτρωγ' ὁ Ἀλέκος, καὶ οἱ ἄλλοι ἀπὸ ἓνα, Καὶ ἔμιλουσε κάπου κάπου εἰς τοὺς πρέσβεις γαλλικά, Μὰ τὰ γαλλικά ἐκεῖνα ἦσαν ἴλιγο μπερδεμένα Καὶ δὲν τάνοιωθαν οἱ πρέσβεις, τὰ θαρροῦσαν κλασικά. Μὰ ὁ Ἄγγελος ὁ Βλάχος ποῦ δὲν ἔχει γινῶσι λίγη, βίς τοὺς πρέσβεις τοῦ Ἀλέκου τὰ φραντζέτζικα ἐξήγει.

Σὰν ἐρούφηξαν καμπόσο καὶ ἔξεστάθη τὸ κεφάλι, Ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ κράτους ἐσηκώθηκε μονάχος, Καὶ εὐθὺς ἔκαμε ἰστοὺς πρέσβεις μιὰ πρόποισι μεγάλη, Ποῦ κρυφὰ κρυφὰ ἰστ' αὐτί του τὴν ψιθύριζε ὁ Βλάχος. πρέσβεις φίλτατοι, τοὺς εἶπε, τὸ ποτῆρι ποῦ βαστῶ Τὸ ἀδειάζω ἰστην ὑγείᾳ σας, καὶ σὰς κατευχαριστῶ.

Τῶν μεγάλων μας προγόνων σεῖς μὰς δώσατε τὸ χῶμα, Μὰς χαρίζετε τσιφλίκια, κάμπους, δάση καὶ βακούφια, Καὶ ποῖος ἔξερει καὶ τί ἄλλα θὰ μὰς δώσετε ἄκομα, Μὰ θαρρῶ πῶς τόσοι κόποι δὲν ἐπῆγαν εἰς τὰ κούφια Μ' ἓνα γεῦμα σὰς πληρώνω γιὰ τὴν κάθε σας φροντίδα, Καὶ τὸ γεῦμα μοῦ κοστίζει ἀκριβὰ μὰ τὴν πατρίδα.

Λοιπὸν, πρέσβεις, μιὰ Ποῦντα, μιὰ Ἄρτα καὶ ἓνα Κι' ἂν μὰς δώσετε μιὰ μέρα καὶ τὰ Γιάννινα αὐτὰ, Τότε πλὴ εἰς τὴν Καστέλλα θὰ φυτέψω μιὰ λευκὴ, Καὶ ἐκεῖ θὰ σὰς γλεντίσω μὲ τσιμπούσια δυνατὰ. Ἄυτὰ εἶπε, καὶ ὁ Βλάχος ἐμουρμούρισε καμπόσα, Μὰ ἀπ' τὸ πολὺ μεθύσι τοῦ μπερδεύτηκε ἡ γλῶσσα.

Τότε ἀναψε τὸ γλέντι καὶ ὁ γέρο Κουμουνδούρος, Ἄφου ἔσφιξε ἀκόμη ποτηράκια μερικά, Ἐξαπλώθη ἰσὴν πολτρώνα, καὶ σὰν πρῶτος τροβαδούρος Ἐνα κλέφτικο τραγοῦδι ἐτραγοῦδισε γλυκά Ἡ φωνὴ του καὶ τῆς πέτραις νὰ κινήσῃ εἰμποροῦσε, Καὶ ὁ Ἄγγελος κρῦμμένος τὸ σιγόντο τοῦ βαστοῦσε.

Τότε ἀναψαν καὶ οἱ πρέσβεις καὶ ἰσὴν ὅρα τους ἐκείνη Ἐβεβαίωσαν τὸν γέρο Κουμουνδούρο ἐν τιμῇ, Πῶς τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων πρῶτο ἔθνος θὲ νὰ γείνη, Καὶ ἰστον κόσμον θὲ νὰ δώσῃ νέα φῶτα καὶ ψωμί. Ἄυτὰ τοῦπανε οἱ πρέσβεις καὶ ἔχωρίσθησαν σὰν φίλοι Μὰ ἐχάθη ἑνὸς πρέσβυ τὸ μεταξωτὸ μανδύλι.

Souris

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ.

Τὸ ὠρολόγιον τῆς πόλεως πρὸ μικροῦ εἶχε σημάει ἐν ἑνεία ὥρας: ὁ ἀριθμὸς ἐννέα θὰ ἀποτελέσῃ καὶ αὐτὸς ἱστορίαν; καθὼς ὁ ἐπτά ὁ τρία καὶ καθεξῆς.

Ὁ νεανίσκος ἦτο τριακονταενεαετῆς καὶ ὠνομάζετο Αὐγουστος, ἡ νεάνις ἦτο δεκαενεαετίας καὶ ἑκαλεῖτο Αἰμιλία. Ἡ οἰκία εἶχεν ἔξι ὀροφάς, ἡ δύνατο ὁμῶς νὰ ἔχη ἐννέα, ἀφοῦ εἶχεν ἐννέα κλίμακας καὶ ἄνω τῶν ἐννενηκόντα βαθμίδων!

Ἡ νεάνις εἶχεν ἀνέλθει τὴν πρώτην κλίμακα καὶ ἐννέα βαθμίδας: ὁ νέος εἰσηλθε μετ' αὐτὴν καὶ τὴν κατέφθασε μετὰ ἐννέα ἀποφασιστικὰ βήματα . . .

Ἦδη τῇ ἐπέθετε θερμὸν ἀσπασμόν . . .

— Ὁ πατήρ μου! ἐφώνησεν ἡ Αἰμιλία . . .

— Ἐχαθήκαμε! ἐκραύγασεν ὁ Αὐγουστος . . . Καὶ ἀνήρχετο βραδέως τὴν κλίμακα ὁ πατήρ, ἐν ᾧ ὁ νεανίας ἐπέταξεν, εἰς τὴν στέγην τρέψας πολλὰ ζεύγη γάτων εἰς φυγὴν! . . .

Ὁ πατήρ ἀνήρχετο, ἀνήρχετο δλονὸν, ἐν ᾧ ἡ καρδία τοῦ Αὐγουστοῦ ἐμέτρα τὰ βήματα τοῦ πατρὸς διὰ τῶν παλμῶν τῆς.

Ὁ πατήρ ἦτο ἰβραῖος! . . . καὶ ὁ νέος ἐνόμισε πρὸς στιγμή μὴν ἑαυτὸν Ἰησοῦν! . . . ὀλίγον καὶ θὰ ἐφώνει ἔλλε ἔλλε λαμὰ σαδαχθανῆ! . . .

Ὁ Αὐγουστος, ὡς εἶπομεν, εἶχε τριάκοντα καὶ ἐννέα ἐτηρίδας, παρὰ μιαν τοῦτῆστι τεσσαράκοντα καὶ ἐννέα. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς τὸν καθίστα πρῶτην φορὰν τοῦ προληπτικόν . . .